

[Gert Petersen.]

Det er på den baggrund, socialistisk folkeparti har provokeret denne debat, som jeg anser for den første i en lang række af debatter her i tinget om Danmarks forhold til EF.

Statsministeren (*Anker Jørgensen*): Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg er både glad for og ked af den forespørgsel af 26. oktober, som er anledning til denne debat, og som hr. Gert Petersen nu ganske kort har begrundet.

Jeg er glad for forespørgslen, fordi den kan give mig anledning til som statsminister at bekræfte de markedspolitiske synspunkter, denne regering står for og hele tiden har stået for. Jeg kan være ked af den, fordi den kommer alt for tidligt oven på den dybtgående debat i Danmark om EF-spørgsmålet, der gik forud for folkeafstemningen den 2. oktober. Et svar, men ikke det, som jeg vil give her i dag, ville være: læs, hvad der er sagt og skrevet fra regeringens side i markedsdebatterne her i folketinget og i tiden op til folkeafstemningen den 2. oktober. Der kan man læse sig til, hvad det er, Danmark vil forsøge at gøre i EF.

Forespørgslen lyder: „Hvilken EF-politik vil regeringen føre efter topmødet i Paris?“

Jeg vil gerne indlede min besvarelse med at sige, at vi vil føre en politik i overensstemmelse med den erklæring, som blev udsendt fra topmødet, og som vi har været med til at udforme. Denne erklæring vil være samtlige folketingsmedlemmer bekendt tillige med min og udenrigsministerens taler ved mødet.

Hvad er så denne politik? Den drejer sig først og fremmest om målsætningen for det fremtidige samarbejde i Det europæiske Fællesskab.

Topmødet i Paris den 19.-21. oktober viste, at alle landene i det udvidede EF er enige om, at der er behov for reformer i Fællesskabet. Det er nødvendigt at tilpasse det nuværende samarbejde, som er baseret på 1950ernes problemer og forudsætninger, til 1970ernes og 1980ernes krav. Det er krav, som med stigende styrke melder sig i alle højt industrialiserede lande. Her i landet føler vi måske særlig stærkt behovet for at gøre Europasamarbejdet til ramme om en mere tidssvarende samfundspolitik, der lægger

afgørende vægt på kvaliteten af den menneskelige tilværelse. Men ingen må tro, at der er tale om et synspunkt, vi står alene om. Vi har ikke monopol på det moderne industrisamfunds problemer.

Det gælder derfor om at give EF-samarbejdet om etablering af det fælles marked, om handelspolitik, om udvikling af et økonomisk samarbejde osv. en ny retning. Denne målsætning må omfatte alle de spørgsmål, som ligger i udtryk som: „menneskeliggørelse af industrisamfundet“, „nærdemokrati“, „medbestemmelse“, „medindflydelse“, „trivsel på arbejdspladsen og i fritiden“.

De midler, der skal til for at opnå denne kvalitetsforbedring af vor daglige tilværelse, strækker sig over et bredt felt og omfatter store projekter, som kan forbedre menneskets fysiske omgivelser gennem bekæmpelse af forurening, bedre muligheder for udnyttelse af fritiden, bedre mulighed for opnåelse af den uddannelse, den enkelte ønsker sig, og bedre offentlig service på alle områder.

En del af disse mål kan kun nås inden for rammerne af den nationale politik, men det gælder så at sige for dem alle, at det vil være lettere at nå resultater, hvis der gennemføres et internationalt samarbejde. Man kan føje til, at internationalt samarbejde vil være en afgørende forudsætning for at bevare det økonomiske og sociale grundlag, der skal til for et nå målene.

Det er min opfattelse, at så at sige alle de beslutninger, som blev truffet på topmødet i Paris, kan gennemføres på en sådan måde, at de bidrager til opnåelse af de mål, som jeg her har beskrevet. Jeg skal derfor vende mig til at omtale de hovedemner, der blev behandlet på EF-topmødet.

Det første emne, jeg vil nævne, er det økonomiske og valutariske samarbejde. Danmark er stærkt interesseret i valutasamarbejdet allerede af hensyn til vor store udenrigsomsætning og til, at der tilvejebringes mere stabile og ordnede forhold på valutaområdet. Et første skridt i denne retning er taget med EF-landenes beslutning om at indsnævre ydergrænserne for de mulige udsving mellem de europæiske landes valutakurser.

På topmødet blev der truffet beslutning om videre udbygning af valutasamarbejdet.